

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 iulie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfântul Ilie Tesviteanul

luni, 20 iulie 2020; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Rugăciune

O, Dumnezeu, Tu ești întotdeauna prezent lângă mine cu întreaga Ta iubire, cu toată simțirea și toată puterea Ta dumnezeiască, dar pe care eu nu pot să o văd! Eu, care mă tem să rămân singur, nu sunt niciodată singur. Atotputernicia și iubirea Ta, o, Dumnezeul meu, se îngrijesc de mine, cu toată delicatețea păzindu-mă de amenințarea răului. Tu, mă iubești cu iubirea care se împarte și se coboară până în adâncul făpturii iubite, pentru a o atrage la Tine și a o păzi de orice rău, revărsând în ea toate bunătățile Tale.

Cât de mare este ignoranța și slăbiciunea omenească de a te îndoi în privința acestei iubiri din cauza grijilor proprii. O Dumnezeu, întărește-mă împotriva slăbiciunilor mele! Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Livia Mariana Moroianu, Petre Dragomirescu și Marius Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Celor care ne susțin în credință

Discursul despre credință regăsit în duminicile precedente continuă și astăzi, evanghelia vindecării paralticului oferindu-ne noi valențe.

În cazul sutașului, ca și în cazul posedatilor gadarenii, contemplăm puterea Cuvântului. Un singur cuvânt este de ajuns pentru ca bolile sau demonii să se plece în fața Mântuitorului. Isus nu are nevoie de gesturi complexe, nici de vorbe multe precum taumaturgii mai vechi sau mai noi. Isus este Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul care a creat lumea și tot ceea ce există. Lucrurile încep în schimb să se complice atunci când mingea ajunge la noi, fiindcă singura necunoscută în ecuația credinței și a mântuirii este dacă noi prin credința noastră îl primim sau nu pe Dumnezeu, îi dăm voie sau nu să acționeze în viața noastră. Aici lucrurile devin cu adevărat complicate, căci îl avem pe sutaș ca și exemplu de credință, însă îi avem și pe gadarenii care îl roagă pe Mântuitorul să plece de la ei, ca și contraexemplu. Suntem motiv de mirare pentru Dumnezeu în astfel de atitudini, așa cum ne spune chiar evanghelia.

Noua valență a credinței, pe care o găsim în lectura de astăzi, anticipată deja în vindecarea slugii sutașului, este legată de comuniunea ce există între noi și semenii noștri. Mântuitorul dăruiește un har sau împlinește o vindecare nu doar la cererea sau pentru credința celui în cauză, ci și pentru credința unuia ce mijlocește. Astăzi facem un pas în plus, descoperind un lucru mai puțin obișnuit. Cei patru îl aduc pe slăbănog pentru a fi vindecat, iar Isus îi spune: fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Mântuitorul răspunde așadar într-un mod neașteptat. Cel puțin 3 lucruri merită subliniate.

În primul rând credința înseamnă un crescendo, fiindcă e vorba de o relație concretă, personală, de iubire cu Dumnezeu, pe care niciodată nu o vom putea epuiza. Cei patru au o credință vie, și Isus îi ascultă, însă într-o manieră care face să crească și mai mult credința lor. Vorbind despre iertarea păcatelor, Mântuitorul îi trece de la vindecare la mântuire și deci de la încrederea într-un om al lui Dumnezeu, la cea în Fiul lui Dumnezeu, cel care poate ierta păcatele. La fel este și în cazul nostru: fiecare act de credință ne conduce mai în profunzime în misterele Împărăției cerurilor.

În al doilea rând, discursul despre păcate ne amintește că minunile, oricât de multe și de mari ar fi, nu sunt decât semne care ne spun că dincolo de orice vindecare trupească, există o realitate spirituală și deci o vindecare sufletească ce ne așteaptă. Slăbănogul sau leproșii vindecați, rămân în continuare supuși bolilor la fel ca toți oamenii. Cei vindecați spiritual în schimb, adică cei mântuiți, sunt trecuți de la moarte la viața cea adevărată. Pentru ei moartea nu este nimic altceva decât o ușă ce se deschide către adevărata viață. (...)

**PS Claudiu,
Episcopul Curiei**